

[Carsten Andersen]

ressourcer også her, og det skal støttes i de opgaver, det har. Men det er to vidt forskellige typer opgaver, som man ikke kan blande sammen, og når man blander opgaveløsningen i de to myndigheder sammen, opstår der noget mismask. Så sker der nogle konfrontationer, og så kan der være en rimeligt begrundet angst for, at der også sker overlevering af nogle arbejdsopgaver fra den ene myndighed til den anden, som vil være uheldig.

Det er det, vi taler imod. Vi vil ikke proppes ned i en eller anden holdning, hvorefter vi siger, at der er en konflikt imellem de to områder. Men det er to områder, som har vidt forskellige samfundspolitiske opfattelser, og det er derfor, at vi har stillet ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Så skal jeg jo næsten – selv om det er mig imod – prøve at misforstå hr. Carsten Andersen til sidst, nemlig at det skulle tolkes sådan, at hr. Carsten Andersen ikke mener, at man skal forsøge at løse konflikter i forhold til unge lovovertrædere ved at lade socialvæsenet løse nogle flere opgaver, end det hidtil har gjort.

Jeg har en kommentar til, hvad hr. Carsten Andersen har sagt her senest, nemlig at det værste, der kan ske med det maleri, hr. Carsten Andersen tegnede af politiets godkendelse eller mulige mangel på samme, er det, der hidtil har været gældende, nemlig at sagen så blev behandlet ved domstolene. Det er altså det værste, der kan ske, og jeg kan forstå på hr. Carsten Andersens seneste bemærkninger, at det ville hr. Carsten Andersen faktisk foretrække, idet han mener, at de sociale myndigheder ikke skal indblandes i dette spørgsmål overhovedet.

Endelig kan jeg om de andre ting, som jeg oplever bliver gentaget som fordrejninger i forhold til, hvad der er sagt heroppe, kun sige, at når hr. Carsten Andersen ikke vil høre efter, så må jeg henvise ham til at læse, hvad jeg har sagt i mine seneste indlæg. Det kommer relativt hurtigt på tryk.

Formanden:

Hr. Carsten Andersen har bedt om en kort bemærkning. Jeg håber, vi efterhånden kan slutte de korte bemærkninger om denne sag.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Fru Pia Gjellerups sidste indlæg afslører desværre, at ordføreren for Socialdemokratiet ikke har sat sig ind i forslaget med den dybde, som argumentationen lader forstå.

De kontrakter, der bliver lavet efter forslaget, skal godkendes efterfølgende af domstolene, fru Pia Gjellerup. Det er det, der er problemet i det. Med den ordning, som vi har, og som man egentlig bare kunne stramme op og få til at fungere, skyder man lige pludselig det ind, at politiet skal godkende, skal være kontraktpartner i disse ting. I øvrigt fortsætter det som hidtil, nemlig med at kontrakten oversendes til statsadvokaten, til domstolene, med henblik på accept af, at kontrakten er indgået, og at der siden hen kan laves et tiltalefrafald.

Det, som vi altså har fået konstateret, er, at Socialdemokratiet har lavet et sporskifte i sin socialpolitiske holdning, og det må vi så tage til efterretning.

Justitsministeren (Engell):

Jeg er meget tilfreds med, at vi, her inden Folketinget går på sommerferie, får vedtaget beslutningsforslaget om ungdomskontrakterne. Jeg mener i modsætning til fru Pia Gjellerup, at det er et godt forslag, som også indeholder væsentlige nyskabelser, først og fremmest fordi vi herved får mulighed for umiddelbart at kunne iværksætte hurtige reaktioner i forhold til unge lovbydere.

Jeg mener også, som jeg har givet udtryk for, at forslaget lægger op til en mere fast og konsekvent holdning over for lovovertrædere. Det er med til at styrke de unges ansvarsbevidsthed, og det er også med til at give dem et perspektiv, som forhindrer, at de havner i et permanent kriminel mønster.

Fru Pia Gjellerup sagde, at efter hendes opfattelse var der ikke de store forskelle på det, dette forslag indeholder, og så de muligheder, man har i dag efter gældende lovgivning. Hertil vil jeg sige, at for det første betyder forslaget, at vi får en strammere og mere håndfast ordning på det område.

For det andet – og det er det helt afgørende – lægges der op til hurtigere afgørelser. Man får ikke, sådan som situationen er i dag, den lange tid fra en begået forseelse og til, at der meddeles et tiltalefrafald. Tværtimod er der her lagt